


НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Във. №	854 - 04 - 122
Дата	12 / 04 2018 г.

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА**

46
15


**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО РЕГИОНАЛНА
ПОЛИТИКА, БЛАГОУСТРОЙСТВО
И МЕСТНО САМОУПРАВЛЕНИЕ
Г-Н ИСКРЕН ВЕСЕЛИНОВ**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 83, ал. 1 от ПОДНС внасяме предложение за изменения и допълнения на изработения общ законопроект на Закона за устройство на територията, № 853-04-21/14.06.2018 г., изготвен въз основа на приетите на първо гласуване на 13.06.2018 г. законопроекти за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията, № 802-01-5, внесен от Министерския съвет на 22.01.2018 г.; № 854-01-7, внесен от Искрен Веселинов и група народни представители на 15.02.2018 г.; № 854-01-21, внесен от народните представители Петя Аврамова, Александър Ненков и Запрян Янков на 05.04.2018 г.; № 854-01-39, внесен от Христиан Митев и група народни представители на 11.05.2018 г. и № 854-01-41, внесен от Александър Ненков и група народни представители на 11.05.2018 г.

1. § 1 отпада.
2. § 3 отпада.
3. § 14 отпада.
4. § 24 отпада.

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

1. Предлагаме параграф 1 да отпадне поради следните аргументи:

Изискването само собствениците на имотите да имат право да откриват административната процедура по издаване на разрешителните за поставяне на преместваеми обекти създава много пречки.

В действащата ал. 5 на чл. 56 ясно е определена необходимостта от съгласието на собственика на терена в различни варианти според облигационния им характер. Вместо това досегашният ред е много по-работещ. Всеки заинтересуван (ползвател, наемател, концесионер и т.н) може въз основа на правното си основание да заявява издаването на разрешението. Именно тези правни субекти следва да са заинтересовани от процедурата, като поемат разходите ѝ. Това улеснява процеса, като в същото време собственикът на имота остава защитен при наличието на ал. 5 на чл. 56.

Не е целесъобразно и обосновано предложеното от вносителите на законопроекта заличаване на изречение последно от сега действащата ал. 2 на чл. 56: “За държавните имоти схемата се одобрява след съгласуване със съответната централна администрация, която стопанисва имота, а в останалите случаи - с областния управител“.

На първо място се отнема възможността на съответната централна администрация, която стопанисва имота, а в останалите случаи - областният управител да прецени целесъобразността на схемата. Те познават своите имоти и най-добре могат да преценят. Съсредоточаването на съгласуването само в ръцете на Главните архитекти е противоречиво.

На второ място не трябва да се игнорира факта че тази норма ще влезе в противоречие с някои специални закони, където одобряването на Схемите е изключително право на друг административен орган, например Закона за устройството на Черноморското крайбрежие. Предвид спецификата на някои имоти и територии законодателят е определил особена юрисдикция за одобряване на схемите и това е оправдано.

Съществува опасност от изключителна субективна преценка относно одобряване от страна на главния архитект на „размерите, конструктивното решение и архитектурно–художественото оформление на преместваемите обекти ..” . Поставянето на индивидуалната преценка на главния архитект по отношение на естетичното оформление, конструктивното решение и размера е изключително субективно и дискриминационно. Размерът, конструкцията и външният вид на един преместваем обект може да е по преценката само на собственика (частно лице, община или държавата) стига да отговаря на определението за преместваем обект и по своята същност да не представлява нарушение съгласно българското законодателство. Като пример може да се посочи изискването заложено от Община Несебър за преместваемите обекти на територията на Архитектурен резерват Стария Несебър, предвид спецификата на

архитектурния облик. Налагането на обща рамка за територията на цялата страна е нецелесъобразно предвид обществените отношения, които се регулират. Общинската администрация трябва сама да определя тази регулация предвид спецификата на населените места.

Предложената в чл. 56, ал. 7 грубо нарушава инвестиционните намерения на собственика на даден имот.

Неоправдано е да се създадат ограничения в новата ал. 7, които да се отнасят само за търговските обекти. От значение е въпросът дали има налична свободна плътност за застрояване, за да се поставят съответна квадратура преместваеми обекти. Наред с това дали обекта ще е с по-малък или по-голям определен размер зависи единствено от конструктивните му особености, както и дали два или три обекта ще имат функционална свързаност, би трябвало да зависи единствено от идеята и желанието на собственика, а не от административна норма, защото това ограничава свободата на стопанската дейност и по никакъв начин не пречи на други обществени отношения.

Правото на собственост и разпореждане в собствения имот е едно конституционно право. Ограничаването до определен брой преместваеми обекти в един имот е необосновано. При условие че са спазени изискванията на ПУП само собственикът на имота може да реши дали да има няколко преместваеми обекта в имота си.

По отношение на новата ал. 8 на чл. 56.

Присъствието на тази норма в общинските наредби е резултат на възможността местната власт да има по-голяма самостоятелност при решаване на местни проблеми, като се взема предвид местната специфика. Тенденцията в законодателството е децентрализацията на местната власт.

В предложението за създаване нова ал. 9 на чл. 56 липсва възможност за преценка, кои мероприятия са обществени и кои имат временен характер. Липсата на обективен критерий поражда съмнения за дискриминационно отношение по отношение на стопанската дейност, като поставя в неравностойно положение останали търговски субекти. Като примери в тази насока могат да бъдат посочени: ако един коледен пазар се възприеме като обществено мероприятие, с какво той се отличава от един друг такъв. Ако в едно село се разполагат преместваеми съоръжения във връзка с патронния ден на селото (панаира на селото), дали може да останат един месец или повече на основание - общественото мероприятие.

По отношение на новата ал. 10 на чл. 56.

Присъствието на тази норма в общинските наредби е резултат на възможността местната власт да има по-голяма самостоятелност при

решаване на местни проблеми отчитайки местната специфика. Като пример, може да се посочи регулацията на т.нар. „тротоарно право“, което поради своята правна същност и икономическа изгода, винаги досега е било регулирано чрез подзаконови нормативни актове.

Наред с това не се отчитат някои специфични режими в специални закони. Такъв е Законът за устройството на Черноморското крайбрежие, съгласно който министърът на туризма регулира този процес при условията на концесиите на плажовете.

По отношение на предложението за отпадане на параграф 3:

Юрисдикцията върху обществените отношения свързани с премахване на незаконно строителство винаги до този момент е била на отделите за незаконно строителство към общините. Те издават разрешенията за поставяне на преместваеми обекти и е логично да упражняват контрол. От друга страна, предвид техния по опростен характер, контролът следва да бъде упражняван от съответните общинските служби.

Не следва да има различно третиране на обекти според собствеността на имотите. В Закона за устройство на територията съществува разграничаване на юрисдикцията на Регионална дирекция за национален строителен контрол и Общинската администрация по отношение на въвеждане в експлоатация на строежите и контрола върху тях основано на степента на сложност и обществено значение на обектите. Поради това преместваемите обекти винаги са били юрисдикция на Общината даже и в отменения Закон за териториално и селищно устройство.

Не подкрепяме предлаганата редакция на параграф 14, защото считаме, че изграждането на подобна инфраструктура без строително разрешение е много опасно предвид наличието на други съоръжения и инсталации като газ, електричество и вода.

По отношение на параграф 24, смятаме, че предлаганата промяна на дефиницията на т. 80 от допълнителните разпоредби ограничава възможността на избор на техническото решение за изпълнение на преместваемия обект, като би довело до неяснота в практиката. Има множество примера за преместваеми обекти които се разглобяват и преместват в пространството и след като се сглобят отново не губят своята индивидуализация и възможност да бъдат ползвани.

ВНОСИТЕЛИ: